

ΘΟΙΚΑ

ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

ΕΚ ΤΟΥ

ΙΤΑΛΙΚΟΥ

ΥΠΟ

A. P. K.

Ἡ *Μοθερὴς Χήρα.*

ΓΛΥΚΕΙΑ πάντοτε εἶναι ἡ εὐεργεσία, ἀλλ' ἔτι γλυκυτέρα φαίνεται ὅτε ἀπροσδοκῆτως ἐν καιρῷ κρισίου περιστάσεως φθίσῃ.

Πρῶταν τινά, ἐνῷ εὐγενῆς τις Κύριος διέβαινε μόνος καὶ ἀγνωστος προάστειόν τι τῆς Βιέννης, τὸν ἐπλησίασε μεираκιόν τι δικαστὴς περίπου, μὲ ὀφθαλμούς κοίλους καὶ δεδακρυσμένους καὶ διὰ φωνῆς ἰκευτικῆς καὶ περιφοδίου τοῦ ἐζήτησεν ἐλεημοσύνην τινά. Ἡ εὐγενῆς ὄψις τοῦ μεираκιού, ἡ κόσμιος συμπεριφορὰ του, τὸ ἔτοιμόδακρυ τῶν ὀφθαλμῶν του καὶ ἡ συγκινημένη φωνή του ἐπροξένησαν ζωηρὰν ἐντύπωσιν εἰς τὴν ψυχὴν τοῦ Κυρίου τούτου.

— Σὺ μὲ φαίνεται, τὸν λέγει, δὲν εἶσαι συνειθισμένος νὰ ἐπαιτῆς, τί σε παρεκίνησεν εἰς τοῦτο;

— Βεβαίως δὲν ἤμην συνειθισμένος, ἀπεκρίθη τὸ μεираκιον δῶσαν ἐλευθερὰν ἐξουδίαν εἰς τὰ μέχρι τοῦδε κεκρατημένα δάκρυά του. Ἡ δυστυχία τοῦ πατρός μου καὶ ἡ ἀξιοθρήνητος κατάστασις τῆς μητρός μου μὲ ἀνάγκασαν εἰς τοῦτο.

— Καὶ ποῖος εἶναι ὁ πατήρ σου;

— Ὁ πατήρ μου ἦτο εὐυπόληπτος καὶ εὐκατάστατος ἔμπορος, ὃς τις ἕνεκα τῆς χρεωκοπίας ἀνταποκριτοῦ του τινὸς ἠφανίσθη κατὰ κράτος. Καὶ ὃς τις πρὸς κολοφῶνα τῶν δυστυχιῶν μας, μὴ δυνθῆεις νὰ ἐπιζήσῃ εἰς τὴν δυστυχίαν του, ἀπεθάνεν ἕνα μῆνα μετὰ ταῦτα ἐκ τῆς λύπης. Ἡ μήτηρ μου, εἰς μικρότερός μου ἀδελφός, καὶ ἐγὼ ἐμείναμεν, ἐνδεεῖς ὅμως καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιουσιού ἄρτου. Εὐτυχῶς ἐγὼ μὲν εὐρὸν καταφύγιον παρ' ἐνὶ πατρικῷ φίλῳ. Ἡ δὲ μήτηρ μου ἠναγκάσθη νὰ ἐργάζεται μέχρι τοῦδε πρὸς συντήρησιν ἑαυτῆς καὶ τοῦ μικροτέρου μου ἀδελφοῦ, ἀλλὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην κατελήφθη ὑπὸ πυρετοῦ τοσοῦτον κακοήθους ὥστε φοβοῦμαι πολὺ περὶ τῆς ζωῆς της. Ἐν τούτοις δὲν δύναμαι νὰ πράξω οὐδὲν πρὸς

βοήθειάν της, διότι ὑστεροῦμαι τῶν ἀναγκαίων πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ ἱανροῦ χρημάτων. Μὲ φαίνεται, Κύριε, ὅτι εἶσθε ξένος, καὶ τὸ ἦθος σας μὲ ἐνεθάρρυνε τόσον, ὥστε ἐτόλμησα πρῶτον ἤδη νὰ κατὰσιγάσω τὴν αἰδῶ τὴν ὁποῖαν αἰσθάνομαι, καὶ νὰ ζητήσω ἐλεημοσύνην. Δι' ἀγάπην Θεοῦ! σὰς παρακαλῶ λοιπὸν εὐσπλαγχνισθῆτε τὴν ἀθλίαν μου μητέρα, καὶ πράξετε τὴν κατὰ δύναμιν ὅσον δυνθῆν νὰ τὴν σώσω.

Μετὰ τὸ τέλος τῶν λόγων τούτων ἔδωσεν ἐλεθέραν ἐξουδίαν εἰς τὰ δάκρυά του, τὰ ὁποῖα κατεσπάραξαν τὴν καρδίαν τοῦ ἀγνώστου.

— Εἶναι πολὺ μακρὰν ἀπ' ἐδῶ, τὸν λέγει, ἡ κατοικία τῆς μητρός σου;

— Ὄχι, Κύριε, εἰς τὸ τέλος, τῆς συνοικίας ταύτης, ἐντὸς τοῦ τρίτου πατώματος τῆς τελευταίας πρὸς ἀριστερὰν οἰκίας.

— Ἄν τὴν ἐπισκέψῃ εἰσέτι ἰατρός τις;

— Ἐπήγαινα πρὸς ἀναζήτησίν του, ἀλλὰ δὲν εὗρω οὐδὲ μὲ τί νὰ ἀνταμείψω τὴν ἐπίσκεψίν του. οὔτε πῶς νὰ προμηθευθῶ τὰ χρεῖδῶτα ἰατρικὰ ἄτινα θέλει διατάξει.

Ὁ ἀγνώστος ἔσυρε τὸ βαλάντιόν του καὶ λαβῶν φοριῖνα τινά τὰ ἐνεχείρισεν εἰς αὐτὸν εἰπὼν Ἐπαγε ὅσον τάχισον νὰ εὔρης ἰατρὸν τινά νὰ τὴν βοηθήσῃ. Τὸ δὲ μεираκιον ἀφοῦ μὲ τὸν ἀπλούστερον ἐνταυτῷ καὶ ἐκφραστικώτερον τρόπον εὐγνώμονος καρδίας τὸν εὐχαρίστησεν, ἀνεχώρησε δρομαῖον.

Μετὰ τὴν ἀναχώρησιν αὐτοῦ ὁ ἀγνώστος ἀπεφόσισε νὰ ὑπάγῃ ὁ ἴδιος πρὸς ἐπίσκεψιν τῆς δυστυχῆς Χήρας. Ἀναβὰς τὴν κλίμακα εἰσῆλθεν ἐντὸς ἀθλίου τινος κοιτωνίσκου, οὐδὲν ἄλλο περιέχοντος εἰμὴ ἀχίμινά τινά σκαμνία, μαγειρικὰ τινά σκευῆ, τράπεζαν τινά ἀθλίως κατεσκευασμένην, παλαιὰν τινά σκευὴν θήκην, τὴν κλίνην ἐφ' ἧς ἔκειτο ἡ ἀσθενής, καὶ ἐν μικρὸν κλινίδιον τῆς γωνίας. Ἡ ἀσθενής εὐρίσκετο εἰς τρομερὰν ἀγωνίαν, ὁ δὲ μικρός της υἱὸς παρὰ τὴν κλίνην της ἔκλαιεν; τὸν ὁποῖον αὐτῆ, ἡ ἀνάγκην παρηγορίας ἔχουσα, ἐζήτηε ματαίως νὰ παρηγορήσῃ. Ὁ ἀγνώστος συγκινημένος ἐπλησίασε καὶ ἤρχισεν ἰατρικῶς νὰ τὴν ἐρωτᾷ ποῦ πῶς χει κλ. Ἀφοῦ τοῦ ἀπεκρίθη συντόμως περὶ ὄλων τῶν συμπτωμάτων τῆς ἀσθενείας της, δακρύσασα καὶ ἀναστενάξασα:

— Ἄ! Κύριε, τὸν λέγει, ἡ κυρίως αἰτία τῆς ἀσθενείας μου ἄλλη εἶναι, καὶ τοιαύτη ὥστε ἡ ἰατρικὴ οὐδὲν πρὸς αὐτὴν δύναται. Εἶμαι μήτηρ, καὶ μήτηρ ἀθλίας δυστυχῶν τέκνων. Αἱ δυστυχίαι μου καθὼς καὶ αἱ τῶν τέκνων μου, ἔχουσι βαθέως τετραμμένη τὴν καρδίαν μου. Ὁ θάνατος μόνος θέλει δώσει τέλος εἰς

τὰ δεινά μου, ἀλλὰ τοῦτο προξενεῖ τρέμον ἀναλογιζομένη τὴν μόνωσιν εἰς ἣν θέλουν μείνει τὰ δυστυχῆ τέκνα μου.

Περιέγραψεν ἀκολούθως εἰς αὐτὸν τὰ δεινά της, τὰ ὅποια ὁ ὑποτιθέμενος ἰατρός ἐπροσποίηθη ὅτι ἀλλὰχόθεν ἐγνώριζε αὐτὰ καὶ ὅτι ἐκ νέου ἐκίνουν αὐτὸν εἰς οἶκτον. Μετὰ τὸ τέλος μὴν ἀπελπίζεσαι, τίς λέγει, ὁ Θεὸς δὲν θέλει σ' ἐγκαταλείψει ἀβοήθητον. Σὲ συλλυποῦμαι διὰ τὴν δυστυχίαν σου, ἀλλ' ὁ Θεὸς εἶναι πολυεύσπλαγχνος· ὄχι, δὲν θέλεις μείνειν ἀβοήθητος. Σκεφθῆτε μόνον ὅτι εἶναι χρεῖα νὰ ζήσητε εἰσέτι διότι ἡ ζωὴ σας εἶναι πολύτιμος διὰ τὰ τέκνα σας. Ἀκολούθως ἐζήτησε χάρτην πρὸς γραφήν. Αὕτη ἔσχισε σελίδα τινα τοῦ βιβλίου ἐφ' οὗ ἐγμυνάζετο τὴν ἀνάγνωσιν τὸ ἑπταετὲς περίπου τέκνον τὸ καίμενον παρὰ τὴν κλίνην· γράψας δὲ γραμμὰς τινὰς ἐπ' αὐτοῦ, ἡ θεραπεία αὕτη θέλει ἀρκετὰ σὰς ὠφελήσει, καὶ ἐλπίζω ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἦσθε ὑγιῆς· καὶ ἀφῆσας τὸ γραμματίον ἐπὶ τῆς τραπέζης ἀνωχώρησεν.

Μετ' ὀλίγον ἐπέστρεψε καὶ ὁ μεγαλύτερος ἀδελφός. Ἀγαπητῆ μου Μήτηρ τῆς λέγει, ἐνθαῤῥυνθῆτε ὁ Θεὸς μᾶς εὐσπλαχνίσθη. Παρατηρήσατε τὰ χρῆματα ταῦτα, μὲ τὰ ἐπρόσφερε τὴν πρωτὴν ταύτην γενναίως, κύριός τις, καὶ μέλλουν νὰ μᾶς ἐπαρκέσουν διὰ πολλὰς ἡμέρας. Ἐπῆγα δὲ πρὸς ζήτησιν ἰατροῦ, ὅστις ἐντὸς ὀλίγου ἔρχεται. Πραῦνατε λοιπὸν τὴν λύπην σας καὶ παρηγορηθῆτε ὀλίγον. Ἄ! υἱέ μου, εἶπεν ἡ μήτηρ, ἔλθε νὰ σ' ἐναγκαλισθῶ, ὁ Θεὸς βέβαια εἰσέκουσε τῶν εἰλικρινῶν δεησεῶν σου. Πρὸ ὀλίγης εἰσέτι ὥρας μὲ ἐπεσκέφη ἰατρός τις πάντῃ ἄγνωστός μοι· παρατήρησε τὴν συνταγὴν τὴν ὅποιαν ἀφῆσεν ἐπὶ τῆς τραπέζης, καὶ ὑπαγε νὰ ἐκτελέσης τὰ διαταττόμενα. Τὸ τέκνον ἔλαβε τὸ γραμματίον καὶ ἀναγῶσαν αὐτὸ, ἐφάνη εἰς ἄκρον ἐκπεπληγμένον, ἀλλὰ ἀναγῶσαν αὐτὸ καὶ δεύτερον, Ἄ! Μήτηρ, ἐξεφώνησεν, εἶναι ποτὲ δυνατόν! Ἡ Μήτηρ ἐκθαμβος καὶ κατεπεπληγμένη λαμβάνει αὐτὸ καὶ ἐν ἀκαρεῖ τὸ διατρέχει... Ὁ Θεὸς μου ὁ Αὐτοκράτωρ... ἐξεφώνησεν ἀφῆσασα ἐκ τῶν χειρῶν της τὸ γραμματίον καὶ μείνασα ὡς κεραυνόβλητος. Ἦτο δὲ τοῦτο διάταγμα τοῦ Αὐτοκράτορος Αὐγούστου Ἰωσήφ, δι' οὗ οὗτος ἐχορηγεῖ εἰς αὐτοὺς ἐκ τοῦ ἰδίου ταμείου γενναίαν συνδρομὴν. Ὁ ἰατρός φθάσας κατ' ἐκείνην τὴν στιγμήν συνέδραμε τὴν μητέρα νὰ ἀναλάβῃ τὰς αἰσθήσεις της, τὰς ὁποίας εἶχε χάσει· ἕνεκα τῆς ἐκπλήξεως. Πρὸς τούτους αἱ ἀναγκαῖαι θεραπείαι ἤρκεσαν ἐντὸς ὀλίγου νὰ ἀποδώσουν τὴν υἱείαν εἰς τὴν ἀσθενῆ τῆς ὁποίας κυριωτέρα αἰτία ἦτο ἡ δυστυχία. Ὁ δὲ μονάρχης ἐπαινούμενος καὶ εὐλογούμε-

νος, εἶχε πρὸς τούτους τὴν εὐχαρίστησιν, ὅτι ἔσωσεν ἐκ τοῦ θανάτου καὶ κατέστησεν εὐτυχῆ, τιμίαν σκληρῶς ὄμως ὑπὸ τῆς τύχης καταδιωχθεῖσαν εἰκογένειαν.

Σ. Μ. *Εἶθε πολλοὶ Συνταγματικοὶ Βασιλεῖς νὰ ἐμμούντο τὸ παράδειγμα τούτων Αὐτοκρατόρων!!*

ΟΙ ΝΑΝΟΙ.

Οἱ Νάνοι εἶναι ὄντα, τῶν ὁποίων τὰ μέλη ἔπαθον γενικὴν ἐλάττωσιν, καὶ τῶν ὁποίων τὸ ἀνάστημα εἶναι ἐπαισθητῶς μικρότερον καὶ ἀπὸ τὸ μεσαῖον ἀνάστημα τοῦ εἶδους των. Ὁ ὄρισμός οὗτος ἐφαρμόζεται καταλλήλотаτα εἰς τὸν Μαθίαν Γουλλιάν, νάνον ἡλικίας 22 ἐτῶν, ὁ ὁποῖος ἐπαῤῥησιάσθη τὸ 1836 εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἀκαδημίαν. Ἀπὸ γονεῖς ὑγιεῖς καὶ εὐρώστους γεννηθεῖς, ἔπαυσεν ἀπὸ τοῦ νὰ αὐξάνῃ εὐὺς ὅταν ἔφθασεν εἰς ἡλικίαν πέντε ἐτῶν. Ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἦτον ὀγκώδης, τὸ πρόσωπόν του κανονικόν καὶ ἄνευ τριχῶν, τὸ στήθος του μέγα καὶ ἐξέχον, οἱ βραχίονες καὶ αἱ κνήμαί του ἀκριβῶς ἀνάλογοι μὲ τὸ ὕψος τῶν 3 ποδῶν του.

Οἱ ἀρχαῖοι συγγραφεῖς διάφορα ἀνέφεραν περὶ τῶν Νάνων, καὶ παραδέχονται μάλιστα ὀλοκλήρα ἔθνη Νάνων εἰς τὰς ξηρὰς καὶ ἀκάρπους χώρας τῆς Ἀφρικῆς. Ἡ ἰδέα αὕτη ὄμως εἶναι ἄνευ βάσεων, καὶ οἱ Τρωγλοδύται τῆς Ἀβυσσινίας, καὶ οἱ Πυγμαῖοι (Σπιθθαμιαῖοι) οἵτινες λέγει ὁ Ὀμηρος ὅτι πολεμοῦσιν ἀδιακόπως μὲ τοὺς Γερανοὺς εἶναι φαντασιώδη ἔθνη. Μυθοὶ δ' ἀκόμη εἶναι καὶ ὅσα λέγουσι περὶ τινων ἀτάμων, ἐν οἷς καὶ τὸ τοῦ ποιητοῦ Φιλῆτα, περὶ οὗ ἀναφέρουσιν ὅτι ἦτε τόσοσιν λεπτός καὶ ἐλαφρὸς, ὥστε ἦτον ἠναγκασμένος νὰ φορῇ μολύβδινα ὑποδήματα διὰ νὰ μὴ σηκόνεται ὑπὸ τοῦ ἀνέμου. Εἶναι ὄμως βέβαιον ὅτι οἱ ἀρχαῖοι ἐγνώριζον τοὺς Νάνους, καὶ ὁ Μάρκος Αὐρηλῖος εἶχε Νάνον δύο ποδῶν ὕψος ἔχοντα, τὸν ὅποιον καὶ ἐκάλει ἐπὶ τούτῳ Σίσυφον. Ὁ δὲ Δομιτιανὸς εὐνόαζεν ὅσους πολλοὺς ἠδυνῆθη, διὰ νὰ κάμῃ ἐν σώμα μονομάχων.

Ὅτε οἱ Ἰσπανοὶ εἰσέβαλον εἰς τὸ Μεξικόν, ἤφρον εἰς τὸ παλάτιον τοῦ Μοντεζούμα πολλοὺς Νάνους, τοὺς ὁποίους ὁ ἡγεμὼν οὗτος εἶχε πρὸς διασκέδασίν του. Εἰς τὴν Εὐρώπην ἀφοῦ ἔπαυσε περὶ τὰ τέλη τοῦ δεκάτου ἔκτου αἰῶνος ἡ συνήθεια τοῦ νὰ ἔχωσι Μετεωριστὰς, ἔλαβον τὴν θέσιν αὐτῶν οἱ Νάνοι. Αἰκατερίνη ἡ ἐκ Μεδίκων εἶχε συναῖξει μέγαν ἀριθμὸν ἀμφοτέρων τῶν γενῶν, τῶν ὁποίων καὶ εὐχαριστεῖτο νὰ συνδέη